VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS, ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra | CETURTDIEN, 1985. gada 24. janvārī | Nr. 4 (271) Cena 1 kap.

Tautas kontrole — darbībā

GALVENAJOS VIRZIENOS

PADOMJU valstī, kas pauž tautas intereses un gribu, kontroles tiesības pieder pašai tautai kā vienīgajam valsts saimniekam. Sociālistiskās celtniecības vēsturē mūsu zemē kontroles problēma pastāvīgi izvirzīta kā viena no visaktuālākajām. Pašreizējos apstākļos tautas kontroles tiesības un iespējas tiekievērojami paplašinātas, bet reizē pieaug arī tās atbildība.

MŪSU rūpnīcā darbojas 232 tautas kontrolieri, kas sadaliti pa grupām un posteņiem cehos un citās apakšvienībās. 1984. gada otrajā pusē esam rīkojuši 184 pārbaudes, no kurām 31 — tautas kontroles centrālā grupa. Pārbaudes notika par sekojošiem jautājumiem:

- **izejvielu un materiālu glabāšana;**
- **produkcijas kvalitāte;**
- **sociālistiskā īpašuma saglabāšana un energoresursu ekonomija;**
- **jaunās tehnikas un tehnoloģijas ieviešana;**
- **naudas līdzekļu pareiza izlietošana.**

Arvien aktuāls ir jautājums par darbalaika izmantošanu un disciplinas ievērošanu. Tautas kontroles centrālās grupas kontrolieri vien organizēto pārbaužu laikā atklājuši 43 pārkāpējus. Viņi tika saukti pie disciplinārās atbildības.

NOPIETNI trūkumi ir izejvielu un materiālu glabāšanā un izmantošanā. Nav attaisnojami, piemēram, iekārtu rezerves daļu un citu materiāli tehnisko vērtību glabāšanas noteikumu pārkāpumi. Un tomēr daudzas detaļas, mezglus, agregātus, kas glabājami telpās, bieži vien nokrauj zem klajas debess. Tāds stāvoklis ir vērojams pie rezerves daļu noliktavas, centrālās noliktavas. Arī pie 17. ceha samestas dažādas metāla caurules, stieņi, plātnes, detaļas.

Tas viss izraisa materiālu bojājumus, saīsina to kalpošanas ilgumu, rada nekārtību, veicina izlaupīšanas iespējas.

ĻOTI lēni tiek risināts jautājums par uztinamās taras un sāls glabāšanu. Protams, tam ir objektīvi iemesli. Rūpnīca pirmām kārtām ceļ tos objektus, kuri ražošanai nepieciešami visvairāk. Tādējādi trūkst līdzekļu un darba spēka noliktavu un papildus telpu celšanai. Tomēr nav attaisnojuma tam apstāklim, ka līdz šim laikam nav uzcelta noliktava sāls glabāšanai. Jau vairākus gadus pēc kārtas sāli izber 12. ceha teritorijā. Izbēršanas un uzglabāšanas vietā nojumes nav. Nav grūti saprast, cik lieli zudumi rodas lietus un sniega iedarbībā.

Rūpnīcā vērojami trūkumi materiālu piegādē un sociālistiskā īpašuma saglabāšanā. Ne vienmēr cehi tiek nodrošināti ar visiem nepieciešamiem materiāliem, izejvielām.

Visas šīs un daudz citu problēmu pastāvīgi ir tautas kontrolieru redzeslokā. Mūsu darbs arī turpmāk tiks vērsts uz trūkumu savlaicīgu novēršanu.

AIZVADĪTAJĀ gadā labi darbojās **Jāņa Cēsnieka** un **Igora Ļahovska** vadītie sektori, kā arī 17., 4., 2. un 7. ceha tautas kontrolieri. Īpaši grības atzīmēt **Antonijas Karpenko** aktivitāti un pienākuma apziņu. Aktivizēti un pilnveidot tautas kontrolieru darbu ievērojami palīdzēja PSKP CK ģenerālsekretāra, PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja Konstantina Čerņenko runā Vissavienības tautas kontrolieru apspriedē izteiktās atziņas, secinājumi un norādījumi. Šo runu apspriedām un studējām gan sapulcēs, gan arī mācībās.

Patīkami atzīmēt, ka 1984. gada oktobrī tika atsāktas tautas kontrolieru mācības. Iegūtās zināšanas palīdzēs dziļāk izprast tautas kontrolieru darba nozīmi partijas direktīvu, padomju likumu un valdības lēmumu izpildē.

LIELU palīdzību tautas kontrolieriem var sniegt Komjaunatnes starmetis. Jāteic, ka pēdējā laikā tā darbs rūpnīcā aktivizējies, kļūst ciešāka tautas kontroles grupu un Komjaunatnes starmeša sadarbība. Pilnveidojot partijas vadību pār komjaunatni, mūsu uzdevums ir pastiprināt arī palīdzību Komjaunatnes starmetim.

Rūpnīcas kolektīva uzdevumi 1985. gadā ir saspriegti. Nepieciešams visa kolektīva apzinīgs un saliedēts darbs. Savu ieguldījumu kopējā darbu pūrā dos arī tautas kontrolieri, modri stāvot gan valsts, gan arī kolektīva interešu sardzē.

VIKTORS MATVEJEVS,
Tautas kontroles centrālās grupas priekšsēdētājs

Zaiga Cīrule — atkal pirmā

Valmieras grāmatnīcā rezumēti tautas grāmatu kiosku vadītāju un sabiedrisko literatūras izplatītāju sociālistiskās sacensības rezultāti par 1984. gadu. Pirmo vietu sabiedrisko grāmatu izplatītāju sacensībā tāpat kā iepriekšējā gadā izcīnījusi mūsu rūpnīcas 2. ceha darbiniece **Zaiga Cīrule.** Viņa darbabiedriem realizējusi dažāda veida literatūru par vairāk nekā 2800 rubļiem. Labi strādājusi arī **Inta Dreimane** 4. cehā. Tautas kiosku grupā viņa ieguvusi 6. vietu starp 22 kiosku vadītājiem, realizējusi grāmatas par vairāk nekā 2800 rubļiem.

Pavisam grāmatnīcas darbinieku sabiedriskie palīgi aizvadītajā gadā darba kolektīvos un mācību iestādēs pārdevuši grāmatas par 114,5 tūkstošiem rubļu, kas sastāda 21,1 procentu no kopējā realizētās literatūras apjoma.

ELZA KURZEMNIECE,
Valmieras grāmatnīcas direktore

Uzvaras 40. gadadienu gaidot

ARVIEN IERINDĀ

Uz galda stāv vairākas burtnīcas lapas, kurās ierakstīts cilvēka mūžs — kara gadu autobiogrāfija.

Ivanam Filatovam bija 16. Laiks, kad dzīvē vēl visi ceļi vaļā, bet izvēli izdarīt neiznāca. 1941. gads dīktēja savus noteikumus. Puisis tad mācījās 4. klasē. 1942. gadā fašisti okupēja Pleskavas apgabalu un Novosokoļņikus, kur Ivans bija dzimis un uzaudzis. Sākās drūmas dienas. Filatovu ģimene pameta savu dzimto pusi. 1942. gada nogalē Ivanu kopā ar citiem jaunieši nosūtīja uz Vāciju. Seit nācās dzīvot nometnēs un kalpot fašistiem: stingrā gestapo uzraudzībā rakt aizsardzības tranšejas un darīt citus darbus. Puisis ar to nevarēja samierināties un divas reizes bēga no nometnes, bet arvien tika noķerts un sists līdz bezsamaņai. Fašisti par saviem gūstekņiem prata ņirgāties visdažādākajos veidos. Ieslodzītie nebija pietiekami pa ēduši, padzēruši, sala, tika sisti. Sliktāk vairs nevarēja būt. Dažreiz pat likās, ka labāk būtu nomirt. Bet tad pienāca diena, kad ieslodzītie izdzirdēja tuvojošās Padomju Armijas artilērijas dunoņu un sāka gaidīt, kad tiks atbrīvoti. Šī priecīgā diena atnāca 1944. gada rudenī pie Oderas. Vācieši gan biedēja ieslodzītos: «Krievu zaldāti jūs nošaus!» Bet neviens tam neticēja, un neizsakāms bija tikšanās prieks. Atbrīvotos paēdināja, apģērba, nomitināja. Meitenes strādāja lopkopībā: slauca govis, ganīja lopus. Puiši darīja dažādus saimniecības darbus un tajā pat laikā apguva kara mākslu, drīz vien tika uzņemti bruņoto spēku rindās, nodeva zvērestu un pēc tam — uz fronti. Ivans Filatovs piedalījās cīņās pie Oderas. Ieņemot Gdansku un Gdiņas pilsētu, tika ievainots kājā un nosūtīts uz hospitāli, bet ilgi tur nepalika un turpināja karot Austrumprūsijā. Pēc Sčecinas ieņemšanas līdz kara beigām puisis atradās aizsardzībā pie jūras.

Izskanēja uzvaras salūti. Vecākus ļaudis līdz ar kara beigām demobilizēja, bet jaunie palika dienēt. Ivans Filatovs — uz Polijas robežas par robežsargu. Bet, lūk, puiši atkal tika saformēti un sūtīti uz Japānas fronti sist samurajus. Maskavā viņi cīnās apģērbti ziemas drēbēs, apbruņoti un atkal devās karot. Septembrī Habarovskā viņi uzzināja, ka karš ir beidzies Ivans Filatovs Krasnojarskā turpināja dienestu strēlnieku pulkā par ložmetējnieku, pēc tam tika pārcelts uz strālnieku bataljonu par nodaļas komandiera vietnieku, kur dienēja līdz demobilizācijai — 1948. gada 20. februārim. Kad jauneklis uzzināja, ka 1944. gadā radinieki atbraukuši uz Latviju un dzīvo Dikļos, arī pats devās šurp un sāka strādāt — vispirms par kinomehāniķi, tad apguva mūrnieka profesiju, kas arī palika visam turpmākajam mūžam. 1951. gadā Ivans Filatovs apprecējās. Ģimenē ir uzauguši divi bērni —meita un dēls, kurš strādā mūsu rūpnīcā 4. cehā. Arī abi vecāki nu jau ilgus gadus strādā pie mums 19. cehā, un labi strādā. Bijušais karavīrus tagad ir ieņēmis sava aroda pratējs.

Kara veterāna Ivana Filatova lielākā vēlēšanās ir redzēt uz mūsu planētas skaidras, mierīgas debesis. Viņš vēlas, lai nekad nevienam vairs nevajadzētu piedzīvot kara šausmas.

Ivana Filatova kara gadu autobiogrāfiju ielūkojās **GUNTARS KRŪMIŅŠ**

Vēlēšanas gaidot

ATBALSTĀM!

Turpinās priekšvēlēšanu sapulces, kurās strādājošo kolektīvi izvirza kandidatūras rajona un pilsētas deputātu padomju vēlēšanām, cilvēkus, kuri iemantojuši biedru uzticību.

Tā par Valmieras rajona tautas deputātu padomes deputāta kandidāti izvirzīta stikla šķiedras ražošanas ceha pirmās maiņas spolētāja DINA ANDERSONE. Izvirzītas deputātu kandidatūras arī uz Valmieras pilsētas tautas deputātu padomi. Tās ir preču diegu kontroliere VALDA ANDERSONE un 2. ceha ražošanas apmācibas meistare INDRA PRANCĀNE. Sapulces dalībnieki vienprātīgi atbalstīja izvirzītās kandidatūras,

Īstenojot Likumu par darba kolektīviem

Ar stingrām prasībām

Notikusi rūpnīcas tiesiskās kārtības sargāšanas un likumpārkāpumu profilakses padomes šī gada pirmā sēde. Īstenojot Likumu par darba kolektīviem, nolemts, sākot ar šo gadu, padomes sēdes rīkot uzņēmuma cehos, piedaloties pašiem strādniekiem.

Soreiz padomes sēde notika 18. cehā. Ievadījumā Valmieras medicīniskās atskurbtuves profilaktoriskā kabineta vadītājs **Valdis Ozols** informēja klātesošos par ciņu pret alkoholismu rajonā, uzdevumiem, kas jārisina rūpnīcas kolektīvam, lai sekmīgi īesaistītos šajā svarīgajā darbā.

Pēc tam padome kopīgi ar ceha darba kolektīvu izskatīja vairāku pārkāpēju lietas. Ceha priekšnieks **Aleksejs Jarcevs** informēja par stāvokli cehā un runāja konkrēti par tiem cilvēkiem, kuri kolektīvam godu nedara. Soreiz runa gāja par **Mihailu Vinogradovu, Juriju Manihinu, Jevgeniju Vinokurovu** un **Anatoliju Nikolajevu,** kuri sistemātiski lieto alkoholiskos dzērienus un pārkāpj darba disciplīnu un sociālistiskās sadzīves normas.

Par katru no viņiem padome pieņēma atsevišķu lēmumu. Soreiz padome un ceha kolektīva lēmums nebija sevišķi stingrs. Visi četri tika brīdināti, ka atkārtošanas gadījumā tiks izskatīts jautājums par viņu nosūtīšanu piespiedu ārstēšanā. Šo padomes lēmumu atzinīgi uzņēma ceha kolektīvs. Protams, arī darba biedriem ir jāpalīdz šiem cilvēkiem reizi par visām reizēm atmest dzeršanu un strādāt apzinīgi.

Padomes sēdē runāja 17. ceha priekšnieks **Genadijs Krajevs.** Viņš bija spiests runāt par to, ka ne vienmēr cilvēki pareizi novērtē darba biedru uzticību un turpina žūpot. Šajā gadījumā runa gāja par 17. ceha strādnieku **Georgiju Zdanovu.** Viņš jau vairākkārt tika stingri brīdināts par sistemātisku alkoholisko dzērienu lietošanu, taču nelabojās. Padome nolēma nosūtīt viņu piespiedu ārstēšanā uz profilaktoriju Olainē.

Padome izskatīja un analizēja 1984. gada rezultātus, atzina, ka vēl daudzi rūpnīcas kolektīva locekļi uzvedas nepiedienīgi, pārmērīgi lieto alkoholiskos dzērienus, pārkāpj darba disciplīnu un sabiedrisko kārtību, mēģina piesavināties sabiedrisko īpašumu. Tika nolemts pastiprināt ciņu pret šādiem pārkāpumiem, ievērojami paaugstināt darba kolektīva lomu šajā jomā. Neviens pārkāpums nedrīkst palikt bez izskatīšanas kolektīvā.

Tiesiskās kārtības sargāšanas un likumpārkāpumu profilakses padomes kārtējo sēdi nolemts rīkot 12. cehā, piedaloties šī ceha kolektīvam.

GAĻINA ĒRMANE,
rūpnīcas Tiesiskās kārtības sargāšanas un likumpārkāpumu profilakses padomes priekšsēdētāja

IR JĀPANAK, LAI ORIENTĒŠANAS UZ SOCIALISMA AUGSTĀKAJAM NORMĀM MUMS KĻŪTU PAR LIKUMU. AR TĀM IR JĀSAMĒRO GAN SĪSDIENAS PRAKSE, GAN NĀKOTNES PLĀNI.

K. ČERNENKO

Taupīgu un pārdomātu elektroenerģijas izlietojumu!

Atvieglot saspriegto situāciju

Sakarā ar dziļas ziemas iestāšanos visā Padomju Savienībā izveidojies ļoti saspriegts stāvoklis energosistēmā. Katru dienu republikāniskais radio pl. 13 un 16 paziņo par režīmu, kāds jālevēro elektroenerģijas patērētājiem. Katrs režīms rūpnīcā ir izskaitļots, tas atrodas rūpnīcas ražošanas daļā, un dispečeru pienākums ir to novadīt un kontrolēt ražošanas cehos un iecirkņos. Lai neizvestu elektroapgādes sistēmu no līdzsvara, režīmu prasības ir obligātas, to neizpildes gadījumā var notikt visas rūpnīcas piespiedu atslēgšana centralizēti ar visām no tā izrietošām sekām. Katra vadītāja, strādnieka svēts pienākums ir izlietot energoresursus saprātīgi, taupīgi. Viena nevajadzīgi ieslēgta 100 W elektriskā spuldze 10 stundās izlieto 330 gramus kurināmā. Sekosim savās darba vietās, sadzīves telpās, dzīvokļos, lai nebūtu ieslēgti nevajadzīgi elektroenerģijas patērētāji. Uzaicinu visas rūpnīcas tautas kontroles grupas, komjaunatnes starmešus, aktīvistus un katru apzinīgu pilsoni atklāt un novērst neracionālas elektroenerģijas izlietošanas gadījumus kā rūpnīcā, tā sadzīvē. Darbība jāorientē tā, lai atvieglotu saspriegto situāciju energoapgādes sistēmā.

JĀNIS PETERMANIS,
rūpnīcas galvenais enerģētiķis

Pildot kolektīvo līgumu

Pilnvērtīgai atpūtai

Paplašināt strādnieku un kalpotāju veselības uzlabošanu sanatorijās, atpūtas namos, pansionātos, atpūtas bāzēs.

(No rūpnīcas kolektīvā līguma)

Ik gadus desmitiem rūpnīcas darbinieku dodas tūrisma ceļojumos uz ārvalstīm. Nesen no Indijas atgriezušās audēja **Dace Rēpele**, šķērēšanas nodaļas priekšniece **Gunta Altenberga** un arodkomitejas vecākā grāmatvede **Elga Akotiņa**. Par šo braucienu uz draudzīgo valsti viņas, protams, pastāstīja darbabiedriem. Pavisam 1984. gadā aiz mūsu Dzimtenes robežām pabijuši vairāk nekā 60 uzņēmuma darbaļaudis. Viņi iepazinās ar Tuvajiem Austrumiem, apmeklēja Bulgāriju, Rumāniju, Dienvidslāviju un citas valstis. Sociālistiskās sacensības pirmrindniekiem jāsedz tikai puse no ceļazīmes vērtības.

Daudzi rūpnīcā strādājošie apceļoja Padomju Savienību. Daļu no šo ceļazīmju vērtības, un diezgan prāvu, sedza no sociālās apdrošināšanas fonda. Elga Akotiņa ir nozares arodbiedrības Republikāniskās komitejas sociālās apdrošināšanas komisijas locekle. Viņa atzīmē, ka rūpnīcas ļaudis sākuši vairāk ceļot pa mūsu Dzimteni un ārvalstīm. Un tas ir dabiski. Padomju cilvēku materiālās labklājības līmenis taču nemitīgi aug.

Ap 120 kolektīva locekļu atpūtās un uzlaboja veselību dažādās sanatorijās, pansionātos un atpūtas namos. Un arī te lielākajai rūpnīcas darbinieku daļai maksa par ceļazīmi bija drīzāk simboliska.

Nav aizmirsti arī uzņēmuma darbinieku bērni. Viņiem tiek organizēti tūrisma braucieni pa mūsu zemi. Tā ir balva par sekmīgām mācībām skolā. Pērn bērni ciemojušies Maskavā un Ļeņingradā, Kišiņevā un Suzdaļā, citās interesantās vietās. Vasarā meitenes un zēni uzkrāj spēkus jaunajam mācibu gadam pionieru nometnē Vaidavā. Šim nolūkam rūpnīca nomā vietējās skolas ēku.

Un, beidzot, rūpnīcai ir sava atpūtas bāze pie Augstrozes ezera. Tur atrodas mājiņas, katra divām ģimenēm un četri lielāki korpusi. Šajā bāzē tiek rīkotas rūpnīcas spartakiādes, dažādi cehu un maiņu atpūtas pasākumi. Var spēlēt futbolu un volejbolu, makšķerēt zivis, sēņot, ogot.

Baiļu kalnā tiek būvēts sporta komplekss. Daudz spēku šim objektam velta tā direktors **Valdis Vanags**. Iekārtota slēpošanas trase, ir tramplīns, ierīkota apgaismošana. Netālā nākotnē pie kalna būs arī telpas darbaļaužu atpūtai.

Atpūta, veselības nostiprināšana — uzņēmumā šajā jomā tiek darīts daudz. Taču gadās, ka dažas ceļazīmes tā arī netiek izmantotas. Var minēt kuriozu piemēru. Viena ceļazīme, kā mēdz teikt — «dega». Nolēma lūgt medikus sameklēt braucēju. Un ceļazīmi patiešām arī iegādājās cilvēks, kurš tobrīd atradās stacionārā ārstēšanā un kuram šī ceļazīme bija ļoti nepieciešama. Šis fakts liecina par to, ka cehu komitejas pagaidām vēl vāji informē savus darbiniekus par ceļazīmēm. Ziņas par tām regulāri publicē laikrakstā «Valmieras Ķīmiķis». Kā redzams, ar to vien nepietiek. Paziņojumi par krājumā esošajām ceļazīmēm tiek izlikti elektrokrāšņu nodaļā, citās apakšvienībās. Bet dažos cehos to vienkārši nedara. Tas nozīmē, ka šis darbs jāizvērš vēl rūpīgāk un pārdomātāk, aktīvāk jānoskaidro, kurš no kolektīva locekļiem vēlas iegādāties ceļazīmi.

Sevišķi grūti realizēt ceļazīmes ziemas mēnešos. Kaut arī šim gadalaikam ir daudz priekšrocību. Ne jau veltīgi kādā populārā dziesmā teikts, ka dabā nav sliktu laika apstākļu. Tātad, padomājiet un nāciet pēc ceļazīmēm. Nenožēlosit!

VLADIMIRS KARPOVS

Arodbiedrības rūpnīcas komiteja lūdz pieteikties kandidātus braucienam uz Bulgārijas Tautas Republiku. Iesniegumi adresējami cehu komiteju priekšsēdētājiem.

Lai tev ir silti, Edīt!

Saltais janvāris neapnicis zīmē ledus rakstus logu rūtīs.

Iekšā silti. Sievietes domīgās acis aizklīst atmiņu ceļos. Redz dzimtās Zemgales plašos līdzenumus, rāmo Lielupes plūdumu. Kaut kas no visa tā ir arī pašā sarunu biedrenē, tagadējā valmierietē **Edītē Laganovskā**, centrālās noliktavas vecākajā noliktavas pārzinē.

Jau 14 gadus Edīte strādā pie mums rūpnīcā, un no tiem 12 gadus noliktavā. 1985. gads — zīmīgas apaļas jubilejas gads, kad vajag pamest skatu pagātnē un novērtēt paveikto.

— Mana dzīve nav bijusi strauju kāpumu un negaidītu kritumu pilna, — saka jubilāre — esmu ceturtās kategorijas audēja, bet veselības stāvoklis neļāva šo darbu turpināt. Patīk tagadējais darbs un darba biedri. Steiga, cilvēki, atbildība. Dienas skrien kā vāveres ritenī, bet, ja man visa tā pietrūktu — būtu kaut kā ļoti žēl. Un vēl. Es esmu bezgala bagāta. Bez maniem trīs bērniem, kuri jau atraduši ceļu dzīvē, man vēl ir tikpat daudz mazbērnu. Viņi pepilda manu mūžu ar nerātnībām, smaidiem un mīļumu. Cilvēkos visaugstāk vērtēju sirsnību. Patīk visas dzīvespriecīgās krāsas, mūzika. Patīk Latvijas vasara ar vilinošo ūdeņu zilgmi. Tas nekas, ka janvāra elpa biežāk nekā vēlētos matos iemet garāmskrejošu sniegpārslu šalti... Izkusīs...

Katrs varam apjaust, ko nozīmē materiālā atbildība, kad plauktos guļ tūkstoši. Tomēr droši varu teikt, ka Edītei Laganovskai šīs bagātības droši var uzticēt. Pavērojiet, ar kādu mieru, rūpību un

precizitati tiek saņemti un izsniegti materiāli.

Materiālu apgādes un komplektācijas daļas priekšnieka vietnieks noliktavu saimniecībā savu kolēģi raksturo kā dziļi zinošu un konkrētu darbinieci. «Ja man visi cilvēki būtu tādi kā Edīte, strādāt būtu vienkārši brīnišķīgi,» viņš uzsver.

Brīdī, kad norimusi steidzīgā ikdiena, kad kā brīnums durvis ver klusums un TAVS jaunais gads — lai skan tava iemīļotā «Vālodzīte», lai tev ir silti. Darbā, mājā. Rīt, parīt. Vēl ilgi, ilgi, Edīt!

AIJA RIEKSTIŅA,
19. ceha vecākā noliktavas pārzine

ANITAS MARTINSONES foto

Liepu lapu tiltu klāju
Māmulīti gaidīdama,
Vējš aizpūta liepu lapu
Māmulīte neatnāca...

Jau trešo gadu pēc kārtas aušanas ceha ļaudim ir liela rosība gada nogalē. Atkal jāsagatavo svētku dāvanas Kalupes bērnu nama audzēkņiem.

Dāvanu maisā bija ielikti cimdi un zeķes, lelles un grāmatas, āboli un saldumi, dzijas šķeteres un kamoli. Patīkami bija redzēt, ka katrs sainītis ir gliti iepakots un to rotā apsveikuma kartīte un lenta. Lielu paldies gribas teikt gan visām maiņām, gan tiem, kas sagatavoja dāvanas, gan tiem, kas nosūtīja naudu.

Ceļā devāmies 27. decembri agri no rīta. Laiks bija aukstā. Skolā ieradāmies pusdienas laikā. Uzreiz jutām, ka bērni gatavojas Jaungada eglītei. Skolēni greznoja lielo zāli, saveda kārtībā kopmitnes, gaiteņus. Tikai paši mazākie 1.—3. klases zēni un meitenes bija brīvāki. Ļoti laipni un sirsnīgi mūs sagaidīja bērni. Viņi palīdzēja sanest dāvanas direktora kabinetā.

No rūpnīcas braucām seši cilvēki. Kopā ar mums uz internātu atbrauca bērnu mīluļis — krokodils Gena. Viņa lomā bija 2. maiņas instruktore LŪCIJA ARNĪTE. Mazos skolniekus sapulcināja skolas foajē telpā. Vispirms bērnus sveica Sniegbaltīte — rūpnīcas dispečere VIKTORIJA IVANOVA. Sadzirdot dziesmu par krokodīlu Genu, bērnu pulkā ienāca viņu draugs — Gena. Pāri plecam zaļajam resnītim bija pārlikts maiss ar āboliem.

Mēs visi, ieskaitot autobusa šoferi ALEKSEJU JEROFEJEVU, piedalījāmies dažādās rotaļās un atrakcijās. Patīkami bija sajust bērnu atsaucību un sirsnīgumu, tikai sāpīgi vērot, ka tev savu roku sniedz uzreiz vismaz pieci bērniņi un katrs vēlas, lai paņemtu tieši viņa sniegto. Cits bērniņš it kā netīšām pieglaužas klāt. Audzēkņi labprāt runājas, stāsta par skolu, sekmēm, audzinātājiem. Un neviens no viņiem nepaņems lieku ābolu vai kādu saldumu.

Mūs iepazistināja ar skolu, ar mācību kabinetiem. Apmeklējām skolas dzīvās dabas stūriti, kas tiek rūpīgi apkopts. Tajā mitinās divas vāveres, jūras cūciņa, kāmiši, ziemas miegā zem siena guļ ežī. Ķīmijas kabinetā novietots zivju akvārijs un papagailis, kurš ir iemācīts runāt un dažreiz gadās, ka nodarbību laikā viņš sāk rādīt savu māku.

Skolā tagad ir arī 9. un 10. klases. Audzēkņi iegūst vidusskolas izglītību un specialitāti. Skolā darbojas jauno tehniķu stacija. Pedagogu kolektīvs papildinājies ar 11 enerģiskiem un darbīgiem pasniedzējiem. Skolotāji un audzinātāji ļoti nopietni veic savu grūto un atbildīgo darbu.

Kalupes bērnu nama audzēkņiem ir iespēja labi atpūsties skolēnu brīvdienās. 20 mazākie bērni apmeklēja Maskavas Kremļa eglīti, 30 brauca slēpot uz Karpatiem. Kā viņiem noderēja mūsu sūtītie cimdi un zeķes!

Vēlreiz no visas sirds gribas teikt paldies visiem aušanas ceha darbiniekiem, kuri sagatavoja dāvanas, noadīja zeķes un cimdus, kuri mazos kalupiešus atbalstīja materiāli.

MĀRĪTE JUŠKOVA,
aušanas ceha maiņas priekšniece

GATAVOJAS VISI

Tradicionālajam rūpnīcas karnevālam gatavojas visu cehu kolektīvi! Pamatcehiem jāsagatavo vismaz 15 maskas, palīgcehiem — 5. Cehu kolektīviem jāizgatavo pārsteiguma balvas labāko masku apbalvošanai. Uzdevumi kultūras nama noformēšanai sadaliti sekojoši — lielo zāli noformē 2. ceha kolektīvs, mazo — 4. ceha kolektīvs, dekorācijas skatuvei gatavo 7. ceha kolektīvs, priekšteļpas noformē 5. ceha, foajē — administrācijas arodgrupa.

Sports

ATKAL UZ SLĒPĒM!

12., 13. janvārī, kad sals gan vēlējās mazliet paknaibīt vaigus un degungalus, bet saulē dzirkstošais sniegs un mežs vilināja laukā, Baiļu kalnā notika rūpnīcas spartakiāde slēpošanā. Pirmajā dienā sacensības distancu, bet otrajā — stafešu slēpojumā.

Šoreiz par sacensībām visvairāk rūpējās **Voldemārs Dudelis** un **Juris Liepiņš**. Viņiem palīdzēja **Marija Gaišais.**

Ko gan šoreiz var teikt par šīm sacensībām, salīdzinot tās ar «Vecgada balvas» izcīņu? Rūpnīcas strādājošie sestdien bija ieradušies kuplākā skaitā: 3 sievietes un 16 vīrieši. Sacensībās piedalījās vēl 14 slēpotāji, bet tos vērtēja ārpus konkursa. Sievietes slēpoja 3 km un vietas sadalīja tā: 1. vietā **Mudīte Apsīte** (2. cehs, 14:42), 2. vietā **Māra Zeitmane** (adm., 15:07), 3. vietā **Gaļina Illarionova** (adm., 20:30). Ārpus konkursa: 1. vietā **Skaidrīte Vērmane** (LLT), 2. — **I. Daina** (36. PTV), **I. Tihonova** (LLT). Vīrieši veica 5 km distanci: 1. vietā **Jānis Brieditis** (4. cehs, 18:45), 2. vietā **Mihails Klapenkovs** (2. cehs, 19:29), 3. vietā **Māris Zelvis** (adm., 19:38). Ārpus konkursa: 1. — **Jānis Ozoliņš** (V4.V), 2. — **Jānis Dudelis** (LLT).

Sestdien laiks bija aukstāks, slēpes tik labi neslīdēja, toties svētdien gan laiks bija brīnišķīgs, gan slēpes lieliski slīdēja. Bet... trūka dalībnieku. Nebija nevienas dalībnieces, tādēļ stafetes slēpojumi izpalika. Vīriem izveidoja 6 komandas. Viņu stafete bija improvizēta, jo no mūsu rūpnīcas strādājošiem pilnībā komandas varēja sastādīt aušanas cehs (A. Mihailovs, G. Putns, A. Riekstiņš, J. Brieditis) un elektrokrāšņu cehs (D. Solovjovs, A. Dracmanis, M. Klapenkovs, V. Varkalis). Komandu varēja izveidot arī administrācijas viri, taču viņi palīdzēja veidot improvizētās komandas, lai būtu interesantāk sacensties. No pārējiem cehiem dalībnieki todien nebija ieradušies. Vislabāk noslēpoja komanda, kurā startēja A. Tams (VSSR), M. Zelvis (VSSR), J. Zaķis (RISC) un J. Liepiņš (VSSR).

Zēl, ka tā iznācis. Nupat būtu pēdējais laiks izmantot tās iespējas, ko šogad mums sniedz skaistā ziema un paslēpot. Nav tālu 3. februāris — «Liesmas» kausa izcīņas diena, un tad jau nevienam negribēsies izgāzties. Un būtu lieliski, ja rūpnīca tajā startētu ar vairākām spēcīgām komandām. Tas ir iespējams, ja tikai strādājošie mazliet biežāk padosies slēpju vilinājumam.

I vietas ieguvēja 2. ceha operatore MUDĪTE APSĪTE.
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

PĀRSLA BEBRE,
šķeterētāja

Apsveicam

Sirsnīgi sveicam **Edīti Laganovsku** lielajā dzīves jubilejā!

Apgādes daļa,
Noliktavu saimniecība

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību **Nikolaja Ivanova** radiem un piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

18. ceha kolektīvs

●

Izsakām līdzjūtību **Kārlim Teterovskim** sakarā ar brāļa nāvi.

Piesūcināmo materiālu iecirkņa kolektīvs

Uz tikšanos!

1. februārī pl. 20.00 «Vitrium» telpās aicinām rūpnīcas jauniešus un komjauniešus uz diskokarnevālu «Raibie ritmi — 85».

Diskokarnevāls šogad veltīts XII Vispasaules jaunatnes un studentu festivālam Maskavā, tādēļ tajā plašāk tiks pārstāvēta tautu draudzības tēma, neizpaliks arī tradicionālās karnevāla maskas.

Jau tagad varam paziņot, ka karnevālā pieteikušās ierasties meitenes no Havaju salām, tikšot izrādītas vērsu cīņas, ieradīsoties krietnais kareivis Šveiks un citi.

Vēlreiz atgādinām, ka diskokarnevālā vēlams ierasties vakaram piemērotā terpā, ielas apavus atstājot garderobē, bet slikto garastāvokli — mājās.

Interesanti, jautri vai garlaicīgi — tas atkarīgs no jums pašiem!

Uz tikšanos diskotēkā!

Komjaunatnes komiteja
Jauniešu klubs «Alba»

Redaktore **V. LEJSTRAUTA**

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 32472 un 339. Iespiests Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksnes, ofseta tehnika. Tiража 800 eks.
«Валмиерский химик» («Валмиерас химикис») — издание парткома, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Валмиерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 32472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.

Pasūt. Nr. 491